

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

PERIODICALS
August 4, 1998

Vol. LXXXVII

Kaina 50 c.

ANTRADIENIS - TUESDAY, RUGPJŪTIS - AUGUST 4, 1998

Nr. 150

BALTBAT iš taikdariško taps gynybiniu daliniu

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (BNS). Baltijos valstybių taikos palaikymo batalionas BALTBAT perorganizuojamas į gynybos dalinį, kuris galėtų atlikti sudėtingesnes misijas, reikalaujančias būti panaudotam ir nacionalinei gynybai.

Netrukus Lietuvos krašto apsaugos ministras Česlovas Stankevičius turėtų pasirašyti daugiašalį memorandumą dėl Vakarų valstybių paramos, keičiant BALTBAT iš taikos palaikymo į gynybinį dalinį. Šis memorandumas dabar nagrinėjamas visose bataliono formavime dalyvaujančiose valstybėse.

KAM Daugiašalių projektų skyriaus viršininkas Robertas Šapronas sakė, kad Lietuvos ir Estijos vyriausybės šį pavaršį sutarė pakeisti BALTBAT paskirtį, kad jis galėtų būti naudingesnis tarptautinėse misijose. Be to, visoms trims

nedidelėms šalims yra per didelė prabanga turėti atskirus dalinius tarptautinėms ir nacionalinei gynybai.

Reformuotas BALTBAT bus artilerija ir šarvuota technika apginkluotas pėstininkų dalinys, pajėgus atlikti ne tik taikdariškai nedraugiškų šalių atskyrimo, bet ir kovines operacijas. Dabar kariai papildomai treniruojami veikti su artilerijos priedanga ir atlaikyti tankų atakas.

R. Šapronas sakė, kad konfliktinėse situacijose pasaulyje vis mažiau reikalingos vien taikos palaikymo misijos. Toks koks yra dabar, BALTBAT turi nedaug galimybių išvykti į misiją kaip vienisias dalinis. Misijoje Bosnijoje dalyvauja tik atskiros kuopos.

Į tokią misiją, po treniruočių Danijoje, spalį išvyks BALTBAT Estijos pėstininkų kuopa. Balandį ją pakeis Lietuvos pėstininkų kuopa.

JAV Senato atstovai domisi Lietuvos gynybos pajėgomis

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (ELTA). Lietuvoje viešintys Jungtinių Amerikos Valstijų Senato užsienio reikalų komiteto atstovai domisi Lietuvos ginkluotųjų pajėgų struktūra, jos vystymo planais, dvišalio karinio bendradarbiavimo stiprinimu bei darbais, atliekama siekiant narystės NATO. Pirmadienį JAV Senato užsienio reikalų komiteto vyresnysis patarėjas Stephen Biegūn, jo padejėjas Marshall Bilingsley ir patarėjas Chris Walker susitiko su Lietuvos Krašto apsaugos ministru Česlovu Stankevičiumi ir vice-ministru Jonu Kronkaitiu, kurie informavo amerikiečius visais juos dominuojančiais klausimais.

Ministras, pasak Krašto apsaugos ministerijos Visuomenės informavimo skyriaus, pateikė svečiams medžiagą apie karinį tranzitą per Lietuvą iš Kaliningrado srities ir į ją, taip pat kalbėjo apie Lietuvos siekį tapti NATO nare, akcentuodamas tai, kas yra daroma valstybės ginkluotose pajėgose, siekiant atitikti Šiaurės Atlanto gynybinės sąjungos standartus.

Č. Stankevičius pabrėžė, kad, sociologinių apklausų duomenimis, didžioji dalis Lietuvos gyventojų pritaria narystei NATO.

Viceministras J. Kronkaitis supažindino Senato atstovus su ilgalaikiu Lietuvos gynybos vystymo planu.

Sekmdienį į Lietuvą atvykę S. Biegūn, M. Bilingsley ir C. Walker pirmadienį apsilankė

Motorizuotos pėstininkų brigados „Geležinis vilkas“ štabe ir susitiko su jos vadu pulkininku Vytautu Žuku. Svečiai taip pat lankėsi Krašto apsaugos savanoriškųjų pajėgų štabe, kur susitiko su laikinai einančiu šią pajėgų vadovą pareigas plk. lt. Bronislovu Juozaičiu.

Tesdami susipažinimą su Lietuvos kariuomene, amerikiečių pareigūnai antradienį Kaune aplankys Karinių oro pajėgų vadovė, o trečiadienį — Karinių jūrų pajėgų štabą bei Klaipėdos 7-ąjį pamario gynybos batalioną.

JAV Senato užsienio reikalų komiteto delegacija Lietuvoje surinktą medžiagą pateiks Kongresui.

Atvyksta Lenkijos jūrų pajėgų vadas

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (ELTA). Susipažinti su Lietuvos saugumo politika ir kariniu jūrų laivynu pirmadienį atvyksta Lenkijos jūrų pajėgų vadas admirolas Ryszard Lukasik.

Per tris viešnagės dienas jis susitiks su Krašto apsaugos ministru Česlovu Stankevičiumi, Gynybos štabo viršininku pulkininku Antanu Jurgaičiu, apsilankys Karinių jūrų pajėgų štabe ir laivuose, jūros stebėjimo postuose bei Klaipėdos 7-ajame dragūnų pamario gynybos batalione.

Lietuvos ir Lenkijos karinės jūrų pajėgos bendradarbiauja, dalyvaudamos bendruose mokymuose ir laivynų šventėse, keičiasi karinių laivų vizitais.

Lietuvos kariai prie kovinių transportinių automobilių, kurių visą 100 dovanojo Šveicarijos Gynybos ministerija. Nuotr. Eltos

Lenkų rinkimų akcijos vadovas kritikuoja reformą

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (BNS). Seimo narys, Lenkų rinkimų akcijos vadovas Janas Senkevičius tvirtina, kad teritorinė-administracinė reforma bus siekiama suskaldyti Vilnijos kraštą ir Lietuvos politikams palankiu būdu išspręsti nepatogias etnines problemas.

Pakeitus dabartinių savivaldybių ribas, Lietuvoje ketinama įsteigti keliasdešimt naujų administracinių vienetų. Pagal projektą, reformos pabaigoje Lietuvoje turėtų būti per 90 savivaldybių.

Pasak J. Senkevičiaus, nelikus vientiso Vilnijos krašto, Lietuvos politikams „nebeskaudės galvų dėl lenkų“.

Spaudos konferencijoje pirmadienį J. Senkevičius teigė, kad šia reforma bus sukurtas naujas didžiulis biurokratinis aparatas ir užkrauta papildoma našta mokesčių mokėtojams.

Jis stebėjosi, kodėl apie šią problemą nekalba politikai bei savivaldybės, nes jis įsitikinęs, kad nauji smulkūs administraciniai vienetai nebus pajėgūs ekonomiškai išsilaikyti ir turės gauti valstybės biudžeto dotacijas.

Pagal reformos projektą, Vilniaus krašte ketinama įkurti naujas savivaldybes Nemenčinėje, Jasiūnuose, Deveniškės, Eišiškės, Karveliuose ir Giedraičiuose.

„Kai šie rajonai bus atskirti nuo Šalčininkų, iš ko jie pragyvens?“, klausė J. Senkevičius, kuriožiškiausiu atveju vadindamas Karvelius. Pasak jo, tai yra bažnytkaimis, neturintis jokios ekonominės bazės.

„Ši reforma reikalinga tam,

kad būtų sukurtas dar didesnis biurokratinis aparatas, kad padidėtų našta mokesčių mokėtojams ir kad galų gale būtų išspręsta ta įkyrėjusi Vilniaus rajono problema“, pažymėjo Lenkų rinkimų akcijos vadovas.

Vilniaus rajono taryba ir savivaldybė yra priėmusi nutarimą, kuriuos centrinė valdžia ginčija kaip neteisėtus. Ryškiausias toks pavyzdys — dvikalbystės rajono savivaldos įstaigose įvedimas, kurį Vilniaus apskritis užprotestavo. Teisminis ginčas dar nebaigtas.

J. Senkevičius siūlo atsikvėpti įdėjęs smulkinti administracinius vienetus ir grįžti prie savivaldybių įgaliojimų bei teisių išplėtimo klausimo.

Susirūpinta Vilnius-Berlynas keleivių saugumu

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (BNS). Lietuvos Policijos departamento generalinis viršininkas Edvardas Gruzdas pirmadienį išsiuntė laišką Lenkijos policijos vyriausiosios komendantūros Vyriausiajam komendantui Janui Michnui, kuriame informavo apie plėšikavimą traukinyje Vilnius-Berlynas ir išreiškė susirūpinimą dėl keleivių saugumo.

Apie tai pranešė VRM spaudos ir informacijos skyrius.

Birželio-liepos mėnesiais traukiniu Nr. 2324 Vilnius-Berlynas vykę keleiviai buvo apipiešti keturis kartus, daugiausia traukiniui išvykus iš Poznanės.

Generalinis viršininkas laiške priminė, jog Lietuvos transporto policijos tarnybos delegacija Varšuvoje pernai spalį buvo susitikusi su Lenkijos apsaugos tarnybos pareigūnais ir pasirašė susitarimą dėl traukinio apsaugos.

Taciau, pasak E. Gruzdo, pastaruoju metu susidariusi padėtis kelia nerimą.

Lietuvos policijos departamento generalinis viršininkas paprašė Lenkijos policijos vyriausiosios komendantūros Vyriausiojo komendantą atkreipti dėmesį į šią problemą, o jos išsprendimas būtų labai svarbus indelis Lietuvos ir Lenkijos teisesaugos institucijų bendradarbiavimui.

Nedarbo svyravimas Lietuvoje

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (Elta). Liepos mėnesį prognozuojamas nedarbo sumažėjimas 0,1 procento rudenio turėtų pradėti augti. Pagal daugelio metų tiek Lietuvos, tiek kitų šalių patirtį, nedarbas pradeda didėti jau rugsėjo mėnesį.

Lietuvos darbo biržos generalinis direktorius Vidas Šlekaitis tai sieja su atostogų pabaiga. Pasak direktoriaus, vasarą žmonės turi daugiau galimybių užsiimti atsitiktiniais darbais bei pigiau pragyventi. Be to, apie 25 procentus gyventojų rudenį į biržą kreipiasi dėl bedarbiams teikiamų nuolaidų už šildymą ar susirūpinę sveikatos draudimu.

Šiomet biržai pavyko kiek geriau spręsti jaunimo bei pagyvenusių moterų nedarbo klausimus. Darbo biržos vadovo teigimu, nuo metų pradžios jaunimo nedarbas sumažėjo nuo 7,8 procento iki 6,1 procento ir turi tendenciją dar mažėti.

Kasmet pastebima ir tai, kad mažėja moterų nedarbas. Bendrame bedarbių skaičiuje moterų šiuo metu sudaro kiek daugiau nei 51 procentą, kai prieš keletą metų jų būdavo 55-65 procentai. „Moterų greičiau integruojasi į darbo rinką. Jų amžius darbiams turi vis mažesnę įtaką, jeigu moterų pasižymi aukšta kvalifikacija“, mano direktorius.

V. Šlekaitis sako, jog šių metų pirmasis pusmetis ypač patalpus tuo, kad būta daugiau laisvų darbo vietų ir pavyko įdarbinti daugiau žmonių. Per pirmąjį 1997 metų pusmetį buvo įdarbinti 25 tūkstančiai, o šiomet — 46,000. Dar 11,000 žmonių užimti viešuosiuose darbuose.

Per mėnesį Lietuvoje darbo birža užregistuoja apie 10,000 naujų darbo vietų.

Prioritetinės šių metų programos — padėti jaunimui iki 25 metų įgyti profesiją ir integruotis į darbo rinką bei suteikti galimybę įsidarbinti žmonėms, kurie nedirbo daugiau kaip 12 mėnesių, aiškina V. Šlekaitis.

Išankstinėmis prognozėmis, metų pabaigoje nedarbas Lietuvoje gali sudaryti 7,5 procento, tačiau darbo biržos vadovo įsitikinimu, realybė gali būti palankesnė ir nedarbas nebus didesnis nei 6,5 procento.

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 8/3/98

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

Sudaryta Lietuvos vardo minėjimo koordinacinė taryba

Vilnius, rugpjūčio 3 d. (ELTA). Prezidento Valdo Adamkaus pasirašytu dekretu, sudaryta Lietuvos vardo minėjimo koordinacinė taryba.

Tarybos nariais tapo Kultūros ministras Saulius Šaltenis. Švietimo ir mokslo ministras Kornelijus Platelis, Seimo švietimo, mokslo ir kultūros komiteto pirmininkas Žibartas Jackūnas, Prezidento patarėjas socialinės politikos klausimais Darius Kuolys, Meno kūrėjų sąjungų asociacijos pirmininkas Vytautas Martinkus, Dailės muziejaus direktorius Romualdas Budrys, Dailės akademijos praeitorius Adomas Butrimas, Architektų sąjungos pirmininkas Leonardas Vaitys, Lietuvos istorijos instituto vyresnysis mokslinis bendradarbis Zigmantas Kiaupas ir Vilniaus universiteto komunikacijų fakulteto dekanas Renaldas Gudauskas.

Prezidento dekretu nurodyta, kad Lietuvos vardo tūkstantmečio minėjimo koordinacinė taryba sudaroma, siekiant suaktyvinti pasirengimą jubiliejui ir įtraukti į šią veiklą visuomenės atstovus.

Tarybos pirmininką išrinko šios nariai pirmajame posėdyje, kuris vyks rugpjūčio pabaigoje.

Nors Lietuvos vardo pa-

minėjimo istoriniuose Kvedlinburgo miesto metraščiuose jubiliejus bus švenčiamas tik po vienuolikos metų — 2009-aisiais, jau pernai pradėtas pasirengimas šiai sukakčiai. Dar prezidentas Algirdas Brazauskas savo pasirašytu dekretu yra sudaręs valstybinę komisiją, į kurią, pagal pareigas, įtraukta beveik penkios dešimtys įvairių valstybės institucijų atstovų. Komisijos pirmininku pagal pareigas tampa šalies prezidentas, jo pavajuojuotojas — Seimo pirmininkas ir ministras pirmininkas.

„Valstybinė komisija, posėdžiaudama kelis kartus per metus, svarsto strateginius pasirengimo jubiliejui klausimus, nustato pagrindines darbų kryptis, aptaria projektų finansavimo galimybes. Tačiau iki šiol stigo koordinacinio darbo įgyvendinant įvairius projektus. Peržiūrėjus visą pasirengimo šiai sukakčiai institucijų struktūrą, buvo nuspręsta, kad koordinacinį darbą geriausiai atliktų specialioji taryba“, pareiškė prezidento patarėjas socialinės politikos klausimais D. Kuolys.

Koordinacinės tarybos sprendimus įgyvendins vykdomoji pasirengimo Lietuvos vardo tūkstantmečio minėjimui institucija — direkcija, vadovaujama istoriko Gedimino Ilgūno.

A. Butkevičiaus kalinimą lemia politiniai motyvai

Vilnius, liepos 31 d. (BNS) — Daugiau nei pusė iš 500 apklaustų Lietuvos didmiesčių gyventojų mano, jog jau 9 mėnesius trunkantį Seimo nario Audriaus Butkevičiaus kalinimą nulėmė politika.

Savaitraščio „Veidas“ užsakymu, Viešosios nuomonės ir rinkos tyrimų studija „Spinter“ liepos 23-27 d. Penkiuose didžiausiuose Lietuvos miestuose atliko telefoninę apklausą, per kurią gyventojai išreiškė savo nuomonę apie Seimo nario kalinimą.

Apklausus 500 vyresnių nei 16-kos metų Vilniaus, Kauno, Klaipėdos, Šiaulių ir Panevėžio gyventojų, paaiškėjo, jog pusė jų mano, jog A. Butkevičius neturėtų būti kalinamas iki teismo nuosprendžio.

Prieš Seimo nario įkalinimą daugiausia pasisako jaunesnio

amžiaus ir aukštesnį išsilavinimą turintys asmenys.

Daugiau nei pusė apklaustųjų ilgai trunkantį A. Butkevičiaus kalinimą laiko „politiniu žaidimu“.

Į klausimą, ar Seimo narys turėtų būti laikomas kalėjime iki teismo nuosprendžio, „taip“ atsakė 22,8 proc., „ne“ atsakė 55 proc., 22,2 proc. apklaustųjų neturėjo nuomonės.

Didžiųjų miestų gyventojai mano, kad nusikaltimo padarymu įtariamai asmenys, jeigu jie nėra pavojingi visuomenei, neturėtų būti kalinami iki teismo nuosprendžio. Tokios nuomonės laikosi du trečdaliai apklaustųjų.

Vilniaus apygardos teismas liepos 23 d. trims mėnesiams atidėjo Seimo nario bylos nagrinėjimą bei iki lapkričio 30 d. pratęsė kardomąjį kalinimą.

Lietuva su Baltarusija gins traukinius nuo chuliganų

Karaliaučius, liepos 30 d. (BNS) — Lietuvos VRM Policijos tarnybos vyriausiasis komisaras Vincas Bagužis ir Baltarusijos vidaus reikalų valdybos transporto skyriaus viršininkas Jurij Radiukevič ketvirtadienį bendroje spaudos konferencijoje Karaliaučiuje pranešė, jog aiškins visus atvejus, kai akmenimis apmėtomi traukiniai, važiuojantys iš Karaliaučiaus į Maskvą arba Sankt Peterburgą.

Karaliaučiaus traukiniai, važiuojantys per Lietuvos ir Baltarusijos teritoriją, ne kartą buvo apmėti akmenimis. Spaudos konferencijoje buvo paminėtas atvejis, kai traukinys „Kaliningradas-Maskva“ parvažiojo į Karaliaučius su aštuoniais išmuštais langu

Klaipėdos Septintasis dragūnų pamario gynybos batalionas žygiuoja „Cooperative Osprey 98“ pratybų uždaryme. Vadovauja vyr. lt. Antanas Kavaliauskas; gairę neša vyr. serž. Valdas Žalpis. Nuotr. Kpt. Arūno Banionio

SVEIKATOS KLAUSIMAI

NUSIMINĖS JAUNUOLIS — MIRTIES DRAUGAS

JONAS ADOMAVIČIUS, M.D.

Nusiminę jaunuoliai yra didelė ir vis didėjanti sveikatai žala Amerikoje, o ne kitaip ir Lietuvoje. Jie ne tik nusimena, bet net ir miršta. Kas dar blogiau — nė viena pavienė priemonė neapsaugo jaunuolio nuo nusiminimo. Tik ankstyvas nusiminimo susekimas ir daugiariopas gydymas geriausiai užtikrina pasisekimą. Todėl susipažinkime su jaunuolių nusiminimų ir jų gydymo vaistais.

Dabartinės kartos jaunuoliuose reikšmingai gausėja nusiminimas — depresija. Kas dar blogiau, kad jaunuolių nusiminimas yra rimtesnė negu suaugusiųjų tokia ir pas jaunuolius ji blogiau baigiasi.

Susekta, kad visuomenėje 10% jaunų mergaičių ir 2% berniukų negaluoja nusiminimu. Nusiminimas reikšmingai sutrukdo jaunuolio gyvavimą ir dažnai persiduoda suaugusiems.

Tas jaunuolių vis didėjęs nusiminimas iš dalies išaiškina dėl ko dabar, per paskutinius 30 metų, vis daugiau nusižudo jaunuolių tiek čia Amerikoje, tiek tėvynėje.

Žinotina, kad jaunuolių nusiminimas didina medicinišką išlaidas ir dažnai esti užmaskuojamas kūno negalavimais. Kas dar negeriau, kad daug nusiminėlių jaunuolių nenori pripažinti esą nusiminėliai. Todėl jie dėl užmaskuoto nusiminimo — dėl kūno negėrumų — dažniau lankosi pas bendros praktikos gydytoją, negu pas psichiatrą.

Šitaip nusiminę jaunuoliai atrodo

Nusiminęs jaunuolis yra labiau irzlus, daugiau susierzinęs negu nusiminęs. Todėl toks tėvų ir kitų suaugusiųjų palaikymas maištingu, nenuolankiu bei sauališka nepaklusniu.

Nusiminęs jaunuolis dar ir kitaip skiriasi nuo tokio suaugusiojo. Jaunuolis nesiskaido esąs nusiminęs, kaip elgiasi suaugusysis, bet nusiminėlis jaunuolis savo depresiją išreiškia neveikliu elgesiu, pvz., neparengimu pamokų, nebendravimu su artimaisiais ir nesocialiu — nežmonišku elgesiu. Nusiminęs jaunuolis yra priešinasi ir dažnai nenormaliai elgiasi ir narkotizuojasi.

Kadangi nusiminusio jaunuolio taip netikęs elgesys yra

labai ryškus ir namiškių bei mokytojų gyvenimui kenkiantis, tai tokio elgesio pati priežastis — tas pats nusiminimas — paprastai dažnai pražiūrimas. Priežastis ta depresija gali paaštrinti jo prigimtus nesveikus polinkius, tarkim, užsiuolimą, agresyvumą.

Ilgalaikiai tyrimai nurodo, kad jaunuolio ar jaunuolės nusiminimas gali ilgai tęstis ir dažnai kartotis jau suaugus. Kas yra net dar svarbiau, kad ne taip, kaip pas suaugusius, jaunuolio nusiminimas gali pasireikšti dvišmeniai (bipolar/disorder) kaip pasiutęs nusiminėlis (Manic-depressive illness). Mažiausiai kas penktas (20-30%) jaunuolis nusimena minėtai dvišmeniai. Tokia forma nusiminti greitina šios negerovės: šeimoje buvęs dvišmenis nervinis sutrikimas. Psichinė depresija, staigi depresijos pradžia, depresiją gydant trichikliniais vaistais gauta mažoji manija, kas yra proto liga, pasireiškianti pakaitomis padidintai gera nuotaika, o po to nervingumas, pereinant į žiaurumą. Įtarimas, kad jaunuolis serga minėta dvišmene depresija, didėja, kai jis nenuosaikiai elgiasi, kai svyruoja jo nuotaika energijoje, veikloje ir miege.

Nusiminusio jaunuolio gydymas

Tokį jaunuolį geriausiai sekasi gydyti, kai jis tvarkomas sudėtingai: kai tvarkomasi pavieniai, šeimoje, mokykloje, o reikalui esant, ir vaistais. Tas, žinoma, yra vien gydytojo reikalas. Žinotina, kad vien vaistais jaunuolio nusiminimo gydymas retai kada esti sėkmingas. Tik suaugusių nusiminimas geriausiai vien vaistais gydomas, bet nusiminusio jaunuolio vien vaistais gydyti negalima. Reikia juos jungti su psichikos gydymu.

Reikia čia ir tėvynėje sunormuoti žmonių gyvenimą, viską pradėjus nuo vaiko. Tvarkytinas ginklų gausimas ir žiaurumų viešas rodymas. Pradžioje veda ne tik Ameriką, bet ir mūsų kraštą jaunuolių pomėgis žiaurumams, narkotizavimas, vaikų skriaudimas ir šeimų suirimas.

Nusiminimas yra nervinė tinkama, kaip ir išprotėjimas. Pastarasis maža pas vegetarą. Ne pro šalį bus ir mums tokia mityba susidomėti. Sekmės.

TAI TIK PRADŽIA

Šių metų birželio 25 dieną Kauno Medicinos universiteto pirmoji burnos higienos mokslo, laida, susidedanti iš 10 higienistų, baigė 4 metus trukusias studijas, apvairkuotas darbo vaisių bakalaurų laipsniu. Diplomų įteikimo ceremonijos buvo ypatingos, nes tai pirmieji šio mokslo šakos profesionalai, išmoksinti Lietuvoje. Susirinkusius pasveikino KMU rektorius Vilijus Grabauskas, Visuotinės sveikatos fakulteto dekanas A. Kimtys, Sveikatos ministras M. Stankevičius, KMU dvasios vadas R. Mikutavičius, doc. S. Milčiuvienė, dr. L. Ragas iš Čikagos ir Judita Martin, RDH, iš Kansas City, Mo.

Visos absolventės yra apsirūpinusios ateitimi. Vienos destys universitete, savo pasirinktoje srityje, kitos dirbs privačiose stomatologijos klinikose. Yra ir tokių absolven-

čių, kurios sieks magistro laipsnį iš specialios sveikatos, vadybinės ar švietimo srities. Asmeniškai, aš ypač džiaugiuosi šiomis pirmomis absolventėmis. Su molonumu sekiau jų pažangą. Visos studentės stropiai ruošėsi šiai, Lietuvos naujai, bet labai reikalingai, stomatologijos šakai.

Nepaisant sunkumų, išgyventų per tuos 4 metus, dirbant ir dėstant Lietuvoje, ne mainyčiau juos į jokių kitus išgyvenimus. Gyvendama čia, sužinojau ne tik apie savo prosenelių gimtąjį kraštą, bet ši neįkainojama patirtis padėjo man suprasti geriau ir save. Išgijau draugų visam gyvenimui ir tuo pačiu malonų išpareigojimą tęsti toliau higienos mokslo vystymąsi Lietuvoje.

Visa tai nebūčiau galėjus atlikti be DAFL (Dental Assistance Foundation to Lithuania) organizacijos pagalbos ir

Burnos higienos mokslo metų baigimo Kaune. Iš kairės: dr. Leonidas Ragas, kun. Ričardas Miutavičius, Sveikatos ministras M. Stankevičius, Judita Martin, R.D.H. ir Kauno Medicinos universiteto rektorius V. Grabauskas su studentėmis ir kitu personalu.

BAŽNYČIA LIETUVOJE IR PASAULYJE

200-OJI PAGALBOS SIUNTA

Liepos 13-17 d. Lietuvoje lankėsi Oldenburgo krašto (Vokietija) Carito ir Maltos ordino pagalbos tarnybos bendradarbiai, atgabėję jau 200-ąją pagalbos siuntą. Šio nedidelio Žemutinės Saksonijos krašto katalikų organizacijos nuosekliai remia Lietuvos Carito socialinius projektus jau nuo 1990 m. gruodžio. Paremta taip pat Maltos ordino pagalbos tarnybos Lietuvos skyriaus ir kai kurių valstybinių visuomeninių veikla. Svečiai su pasididžiavimu prisimena, kad humanitarinę siuntą atvežė į Lietuvą ir 1991 m. sausio įvykių dienomis, kuomet po Vilnių tankai važinėjo. Per aštuonerius partnerystės metus į Lietuvą atgabenta apie 2,806 tonos labdaros (daugiausia medicininės įrangos, vaistų, drabužių ir maisto) už bendrą 15,034,758 DM sumą. Lietuvoje su pagalbos siuntomis jau lankėsi per 500 Vokietijos savanorių talkininkų, antratiek dalyvavo surenkant ir organizuojant siuntas Vokietijoje. Tarp daugelio abiejų šalių katalikų bendruomenių ir organizacijų užsimezgė tiesioginiai kontaktai, nusistovėjo ne tik dalykiniai, bet ir žmogiškos draugystės santykiai. Įvairūs socialinės pagalbos projektai oldenburgiečių yra reguliariai lankomi ir remiami visoje Lietuvos teritorijoje: didžiuliuose miestuose ir daugelyje provincijos vietovių, kur veikia Carito struktūros. Po vieną kartą labdara nugabenta į Černobylį Ukrainoje ir į Taliną, taip pat dažnai sulaukia paramos transporto dvi bendruomenės kaimyninėje Baltarusijos-Gardine ir Varenave (Voronoj). Liepos 14 d. iškilmingas svečių pagerbimas ir šventiniai pietūs surengti Kauno arkivyskupijos kurijos konferencijų salėje. Oldenburgo Carito direktorių p. Paulių Šnaiderį (Paul Schneider) ir Maltos ordino pagalbos tarnybos vadovę baronienę Moniką fon Šorlėmer (Monika von Schorlemer) bei maltietį Jozefą Zibėlį (Jo-

seph Sibbel), išstvermingus didžiulį krovinių transportierių vairuotojus p. Dyterį Šiferį (Dieter Schiffer) ir Tomą Biorgerdingą (Thomas Boorgerding) bei savaitraščio „Kiche+Leben“ („Bažnyčia+ gyvenimas“) žurnalistę Kerstin Humberg šiltais dėkinimo žodžiais pasveikino Lietuvos Vyskupų Konferencijos socialinių ir karitatyvinių reikalų komisijos pirmininkas arkivyskupas Sigitas. Tamkevičius, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovė dr. Audra Mikalauskaitė, Kauno meras Henrikas Tamulis, miesto Socialinių reikalų komiteto pirmininkė Nijolė Ragaskienė, Maltos ordino patalpos tarnybos Lietuvos skyriaus vadovas Arvydas Bružas, Lietuvos Caritas centro bei visų septyniuose vyskupijose veikiančių Carito organizacijų darbuotojai. Lietuvos bičiulių grupės vadovai per juos tradiciniams juostoms su įjautu vokišku tekstū: „Oldenburgo-Lietuva, 200-asis pagalbos transportas, 1998“. Tiek svečiai, tiek šeiminkai savo kalbose pabrėžė, kad drauge su Lietuvos nepriklausomybės gimęs bendravimas yra abipusė dovana. Kaune taisyklą lankytasi dosnią paramą iš Oldenburgo gavusiose įstaigose: Kauno Carito diagnostikos centre ir labdaros vaistinėje, vienišas namas su kūdikiais ir senelių globojančiuose „Kartų namuose“, Vilijampolės vaikų pensionate. Aptartos ir tolesnės paramos galimybės.

Vilniuje susitinka su arkivyskupijos Carito direktoriumi diakonu Baliju Stankumi, pabuvota „Motinos ir vaiko“ globos namuose.

P. Šnaideris ir M. fon Šorlėmer kartu su Lietuvos Carito direktoriumi kun. R. Grigu apsilankė Muitinės departamente, kur su direktoriumi Alvydu Budriu aptarė prie Lietuvos sienos kylančius nesklaidumus, sunkiai paaiškinamą valdininkų nerangumą, kai labdaros vežėjai sulaukiami kelioms valandoms ir vaikomi nuo vieno tarnautojo prie kito. Tai atbaido geranoriškus paramos teikėjus nuo Lietuvos. Direktorius užtikrina, kad bus daroma viskas, kad abejingumas nestabdys geros valios iniciatyvų, kad dabar vykdoma muitinės sistemos reforma, diegiamos Vakarų technologijos ir standartai. Jau atleista keli šimtai tinkamai neįdirbusių muitinės pareigūnų.

Kelios kitos dienos, svečių pageidavimų, skirtos pažintiai su Lietuva, Delegacijos nariai gėrėjosi Vilniumi iš TV bokšto, apžiūrėjo Trakų pili, ap-

lankė Kuršių Neriją, Tomo Mano namelį (kaip tik po VFR užsienio reikalų ministro Kinkelio vizito), Kryžių kalną, kuriame jau stovi ne vienos Oldenburgo bendruomenės atvežti kryžiai.

Svečius priėmė naujosios Šiaulių vyskupijos vyskupas Eugenijus Bartulis, taip pat padėkojęs už praktiškai-pagalba artimui-liudijamą Dievo meilę.

Svečiai veimbalsiai tvirtino, kad metai iš metų pastebi didelę pažangą — tiek Lietuvos Carito veiklos turinio ir formų, tiek bendrai Lietuvos gyvenimo įvairių sričių vystymesi.

Į pusiau juokais sakomus šiaulių vyskupijos vyskupas susitikti 300-joje paramos transporto proga lietuvių pusė atsiliepdavo santūriai. Galbūt valstybės ekonomika ir visuomenės samoningumas ateityje kilstelės tiek, kad patys, gerumo skolą grąžindami, galėsime remti labiau vargštančius.

Kun. Robertas Grigas

APAŠTALIŠKOJO NUNCIJAUS VIZITAS PANEVŽIJE

Gegužės 17 d. Panevėžyje lankėsi apaštališkasis nuncijus arkivyskupas dr. Erwin Josef Ender. Garbingą svečių Katedros gatvės pradžioje pasitiko vyskupas Juozas Preikšas ir Juozas Žemaitis, MIC, su tautinių šokių ansambliu „Grandinėle“, Sokant „Kepurinę“, svečias buvo palydėtas iki Panevėžio katedros šventoriaus vartų, kur jį pasitiko katedros klebonas mons. Juozapas Antanavičius ir dūdų orkestras „Panevėžio garsas“. Vyskupas J. Preikšas, pasveikinęs nuncijų, paprašė jį per šv. Mišias pasimelsti už visus susirinkusius, ypač už vaikus, šeimas, jaunimą, vargų prispaustus ir ligonius. Parapijiečių vyskupas paragino melstis, kad nuncijus, eidamas šias aukštas šventojo Tevo jam patiktas pareigas, sulauktų gausių savo darbo vaisių. Mišias, kurių koncele-

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$95.00. Foreign countries \$110. Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matinant pašto išlaidas, pakvitavimai už gautas prenumeras nesuimami. Ant DRAUGO prie kiekvieno skaitytojo adreso, gavus iš jo mokesčių pažymimą, iki kada yra užsimokėjus.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$95.00	\$55.00	\$35.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$110.00	\$60.00	\$40.00
Tik šėštadienio laida:			
JAV	\$55.00	\$40.00	\$30.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$60.00	\$45.00	\$35.00
Užsakant i Lietuvą:			
(Air cargo)	\$100.00	\$55.00	
Tik šėštadienio laida	\$55.00		
Užsakant i užsienį oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Tik šėštadienio laida	\$160.00	\$85.00	

Vyriausia redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:30, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien nuo 8:30 iki 4:00, šėštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsunciamos, gavus prašymą kę nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožūra. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Prašome siunciant pasilikti kopiją.

EDMUNDAS VIZAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydymas
Kalbame lietuviškai
6187 S.Archer Ave. (prie Austin)
Tel. 773-585-7755
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽIOBA, M.D.

INDRĖ RUDAITIS, O.D.

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIA

1020 E. Ogden Ave., Suite 310
Naperville, IL 60563
Tel. (630) 527-0090
3825 Highland Ave.,
Tower 1, Suite 3 C
Downers Grove, IL 60515
Tel. (630) 435-0120

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS

DR. PAUL KNEPPER

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIA

166 E. Superior, Suite 402
Valandos pagal susitarimą
Tel. 312-337-1285

LINAS SIDRYS, M.D.

Akų ligos / Chirurgija

9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge, IL 60415
Tel. 708-636-8622
4149 W. 63rd St.
Tel. 773-735-7709

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.

4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL

Pirmas apyl. su Northwestern un-to diplomu, lietuviams sutarkys dantis už priemamą kainą. Pacientai primami absoliučiai punktualiai. Susitarimai (kalbėti angliskai)
Tel. 708-422-8280

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

DR. A.B. GLEVECKAS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

SPECIALYBĖ — AKIŲ LIGOS

3900 W. 95 St. Tel. 708-422-0101
Valandos pagal susitarimą
Pirmad. 3v.p.p.-7v.v., ant. 12:30-3v.p.p.
treč. uždaryta, ketvirt. 1-3v.p.p.
penktad. ir šėštad. 9v.r.-12v.p.p.

Irving Stone

1998 mokslo metų absolventės, burnos higienistės su savo deystoja (sėdi viduryje su gėlėmis) Judita Martin, RDH, BS, kuri 1994 m. sudarė Lietuvos naujus Burnos higienos mokslo šakos kursus ir teoretiniai bei klininiai paruošė pirmąsias deystojas Kristiną Saldonąitę ir Joratę Pauraitę — abi sėdi šalia Juditos Martin. Taip pat sėdi (iš krasų) Lina Malinauskaitė ir Kristina Pilvelytė; stovi: Daiva Martinavičiūtė, Kristina Levickytė, Giedrė Jablonskytė, Gitana Gatavėnaitė, Alma Vaitekūnaitė, Evelina Serovaitė, Odeta Slizytė, Jurgita Žemaitytė.

GRAŽINKIM LIETUVIŲ KALBĄ Į VILNIAUS KRAŠTĄ

KESTUTIS K. MIKLAS

Kartais nuo karto mūsų spaudoje pasirodo įvairūs straipsniai ir žinutės apie Vilniaus kraštą. Dažnai rašoma apie tai, ten esančius vietinius gyventojus, pastangas išlaikyti šią Lietuvą dalį sulenkintą ir trukdyti bet kokią lietuvių plitimui.

To krašto gyventojų daugumą sudaro sulenkėję lietuviai ir gudai, save dažnai vadinę tuteišiais, tai yra vietiniais ar čia buvusias. Ir jų kasdieninė kalba, išskyrus tarp išsimokslinusių ir kolonistų, dažniausiai yra lenkiškai gudaiškas žargonas, kai kuriose vietovėse su lietuviškų žodžių priemaisa. Kadangi jų dauguma oficialiai sakosi esą lenkai, o jų vadai yra aktyvūs, į juos ir pati Lenkija atkreipia dėmesį. Ne tik vietinės, bet ir Lenkijos organizacijos, net ir Lenkijos Seimas, stengiasi paremti, jų žodžiais, lietuvių skriaudimus savo tautiečius. Ypatin-gas dėmesys kreipiamas į švietimą. Lenkiškos mokyklos yra viskuo pertekusios. Įvairūs propagandiniai leidiniai yra nukreipti prieš lietuvius ir Lietuvą. Ir juo tolyn — tuo blogyn.

Visos buvusios Lietuvos vyriausybės ir Seimai į tai mažai kreipė dėmesį. LDDP valdžios laikais į Vilniaus kraštą ir ten esančias problemas buvo žiūrėta pro pirštus. Dar geriau, tačiau didesnio dėmesio nematyti ir iš dabartinio Seimo lietuvių ugdymui ir reikalingai paramai lietuviškam švietimui šiame krašte.

Reikia tik dėkoti buvusiam Švietimo ministrai prof. Zigmui Zinkevičiui, kuris pirmasis į tai atkreipė dėmesį ir per porą metų, kartu su Vilniaus apskrities viršininku Aliu Vidūnu, pajėgė įsteigti net 20 naujų lietuviškų mokyklėlių. Šiandien dauguma jų jau perpildytos. Daugelis nutautėjų tėvų jau pradeda suprasti, kad jie gyvena Lietuvoje, jie yra jos piliečiai, ir kad jų vaikų ateitis bus daug šviesesnė, jei juos leis į lietuviškas mokyklas. Bet tų mokyklų reikia daug daugiau.

Į tai savo dėmesį atkreipė ir Tautos fondas. Gegužės 9 d. metiniame suvažiavime buvo svarstomas paramos klausimas naujų lietuviškų mokyklų pastatų statybai. Buvo nutarta skelbti specialų vajų pradinės mokyklos statybai Lavo-riškėse. Tikslas — sutelkti 75,000 dol., nes likusią dalį

statybos išlaidų padengs Vilniaus apskrities viršininko įstaiga.

Kas tos Lavoriškės?

Tai nedidukas, gerokai ap- lenkintas miestelis prie Vil-nios upės, 24 km į rytus nuo Vilniaus ir 8 km nuo Baltaru-sijos sienos, prie Vilniaus — Polocko plento. Miestelį iš rytų ir iš šiaurės vakarų supa didžiuliai miškai, apie 6,000 ha.

Miestelio pietvakarinėje da-lyje, Vilnios dešiniame krante yra piliakalnis. Iš rytų jį juosia bevandis upelis, o iš pietų — Vilnios slėniai. Piliakalnio šiaurės rytinė dalis su-naikinta 1904-1905 metais, statant mūrinę bažnyčią, o li-kusi dalis — 1934-1936 m. ka-sant žvyrą. Išliko tik pietry-tinė dalis ir pašlaitėje į pietų rytus nuo jos, Vilnios kairia-jame krante, buvusios gyven-vietės pėdsakai. Iš atkastų senienų spėjama, kad čia žmonių gyvena pirmaisiais amžiais po Kristaus. 1523 m. dokumentuose minimas Lavo-riškių kaimas ir valsčius. Didžiosios Lietuvos kunigaikš-tijos laikais Lavoriškės buvo seniūnija, nedidelė ir daž-niausiai turėjo bendrą seniūną su Rokantiškėmis.

Lavoriškės aprašytos ir italų kronikininko Aleksandro Gva-jinio 1578 m. Krokuvėje išleis-toje knygoje „Sarmatae Euro-peae descriptio“. Ten rašoma: „Už keturių mylių nuo Vil-niaus taip pat yra karališkas kaimas Lavoriškės, kuriame dar nemaža gyvena tų, kurie žalčius kaip dievus garbina ir jiems kažkokias aukas duoda“.

XVI-XVII amžiuje čia buvo didelės geležies liejyklos, vė-liau ir popieriaus fabrikas. 1644 m. buvo pastatyta medinė katalikų bažnyčia kaip Onos Rudaminaitės-Pacienės funda-cija. Ji stovėjo toje vietoje, kur dabar yra kapinės. Per vadi-namąjį 13 metų karą tarp Mas-kvos ir Lietuvos, Lenkijos baž-nyčia 1655 m. buvo sudeginta, bet 1670 m. atstatyta. 1676 m. vizitatoriaus raporte pažymė-ta, kad bažnyčia buvo perstatyta, o 1906 m. klebono kun. Juozapo Mirono ir parapijiečių pastan-gomis buvo pastatyta dabar-tinė mūrinė bažnyčia, arki-vysk. R. Jalbzykovskio kon-

Los Angeles jaunimo ansamblio „Spindulys“ nariai, dalyvavę Vilniuje vykusioje Pasaulio lietuvių Dainų ir šokių šventėje, prie ansamblio vadovės Danguolės Varnienės piešto plakato. Klupo — Gita Lišaускаitė. Sedi — šokių mokytoja Sigitą Barysienė, ansamblio vadovė Danguolė Varnienė, muzikos vadovas Viktoras Ralys. Stovi I eil. — Danutė Scola, Tina Petrušytė, Jieva Mulokaite, Adrija Karaliute, Daina Žemaitaitė, Aušra Mulokaite, Au-dra Kudirkaite, Vasara Anaya, Tanya Barauskaitė. II eil. — Daiva Grižė — Jurgelevičienė, Marius Anelauskas, Saulius Žemaitaitis, Povilas Pakuckas, Romas Kudirka, Auris Jarašunas, Linas Vitkus, Darius Vitkus, Aidas Mattis, Jonas Bužėnas. Trūksta Vilijos Gulbinaitės ir Aro Alekno.

sekuota 1927 m.

1906 m. statyta bažnyčia yra didelė, savotiškai graži, bet nestilinga — kelių istorinių sti-lių mišinys. Du aukšti fasadi-niai bokštai masyvūs ir dvigu-bai aukštesni už frontoną. Bokštai suskaldyti į tris kvad-ratinius tarpinius apvainikuo-tus aštuonkampe struktūra. Bažnyčios viduje daug papuo-šimų. Didysis altorius turi daug gotiško stiliaus elemen-tų. Sienos nutinkuotos, bet ne-ornamentuotos. Bažnyčioje kabo du vertingi paveikslai — „Šv. Juozapas“ /išXVIII/ ir „Šv. Stepono užmušimas“ /1850 m./ Taip pat ten yra Slucko juostų imitacijos, XIX a. metalinis relikvijorius, žal-varinis varpas /1774 m./ ir kt.

1781 m. Lavoriškėse pradėjo veikti pradžios mokykla, ku-riore drauge su keliais šlektų ir miestiečių vaikais mokėsi ir trys valstietiški vaikai. Lenkų valdymo laikais buvo pastaty-ta nemažai pradžios mokyklų, o nuo 1955 m. ir vidurinė mo-kykla.

XIX a. ši vietovė, veikiant dvarams ir lenkuojantiems kunigams, buvo gerokai ap- lenkinta. Lietuvių, kalbančių ir galvojančių lietuviškai, bel-ko tik saujelė. Dauguma gy-ventojų sudaro sulenkėję gu-dai, gan palankūs lietuviams ir lietuviškos mokyklos įstei-gimui šio miestelio ribose.

Reikia pabrėžti, kad Lavo-riškės yra seniūnijos centras

apimam tik apie 8,000 gyven-tojų. Tačiau pačiame mieste-lyje gyvena tik apie 500.

Jau parinkta vieta mokyklai

Dainų švenčių proga į Vilnių buvo nuvykę — Tautos fondo tarybos pirmininkas Jonas Vilgalys ir kontrolės komisijos pirmininkas Kestutis Miklas. Liepos 2 d. į jiedu turėjo pasi-matymą su Vilniaus apskrities viršininku Aliu Vidūnu, kuriame taip pat dalyvavo Tautos fondo atstovas Lietu-voje prof. Napoleonas Kitkaus-kas, architektas prof. Vytautas Nasvytis ir apskrities vir-šininko patarėjas Švietimo ta-rybos pirmininkas Jonas En-driukaitis. Posėdžio metu bu-vo apsvaistytas daug įvairių klausimų mokyklos statybos reikalui ir susipažinta su arch. Nasvyčio paruoštais projektuo-jamos mokyklos planais. Liep-os 9 d. visi posėdžio dalyviai vyko į Lavoriškės apžūrėti tris numatytus sklypus ir parinkti vieną iš jų. Parinktas skly-pas, apie vieno ha dydžio, yra prie pagrindinio kelio, dešinėje pusėje, prieš įvažiuojant į baž-nyčią, apie 100 m nuotolyje nuo jos.

Jei viskas vystysis kaip nu-matyta, mokyklos statyba tu-rėtų prasidėti dar šį rudenį ir užbaigta ateinančiais metais mokslo metų pradžiai.

Dabar tik belieka sutelkti

tuos reikiamus 75,000 dolerius. Tautos fondas laikia auką. Jis tikisi, jog mūsų tautiečiai, kur jie bebūtų, supras, kad pirmieji žingsniai kelyje į lietuviškas puoselėjimą prasideda su švie-timu nuo pačių pirmųjų dienų mokyklos suole.

Savo auką lietuviškai mokyk-lai Lavoriškėse pastatyti sius-kite LITHUANIAN NATION-AL FOUNDATION vardu, 351 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207-1910. Aukos atleidžia-mos nuo federalinių mokesčių.

ATOSTOGAUJA SODUOSE

Daugiausia gyventojų atos-togas praleis kaime ar sode, nors tokia galimybė praleisti atostogas žmonės nėra paten-kinti.

Žurnalo „Veidas“ užsakymu, viešosios rinkos tyrimų studi-jos „Spinter“ atliktą apklausa rodo, kad šiemet dauguma žmonių atostogaus kaime, sode bei kelias dienas praleis prie jūros. Taip atostogas planuoja praleisti beveik 90 procentų visų apklaustųjų. Namuose ilsės 12 proc., užsienyje 6.6 proc. dalyvau-sių apklausoje.

Tokios atostogos netenkina 42.5 proc. gyventojų. Dar 32.4 proc. teigė, kad tai juos tenki-na tik iš dalies. Ir tik 13.2 proc. apklaustųjų yra paten-kinti atostogų teikiamomis ga-limybėmis.

ordinu beveik sustojo, nes tai-kas kuriamojo laikotarpio Lietuvos žmonių darbams ir veiklai įvertinti geriau tiko Vytauto ir Gedimino ordinarai ar kiti nauji, tuo metu atsiradę, medaliai bei garbės ženklai.

1930-aisiais metais, įkūrus Vytauto Didžiojo ordiną, ap-dovanojimas su grandine tam-pa pačiu garbingiausiu Lietu-vos apdovanojimu. Vytauto Didžiojo ordinu su grandine 1930 m.-1940 m. buvo apdova-noti tik penki asmenys: Lietu-vos prezidentas A. Smetona, Latvijos prezidentai K. Ulma-nis ir A. Kviesis, Estijos prezi-dentas K. Petšas ir Suomijos prezidentas P. E. Svinhufu-das. Apdovanoti lietuviškais ordinarais ir medaliais pristaty-davo atskiros Lietuvos mini-sterijos, kaip: Užsienio, Švie-timo, Vidaus reikalų, Krašto apsaugos ir kt., o visų apdova-notųjų pavardės kiekvienais metais buvo skelbiamos „Vy-riausybės žiniuose“ II dalyje. (Bus daugiau)

Vytauto Didžiojo ordinas — aukščiausias laipsnis su grandine, įkurtas 1930 m. Ordiną suprojektavo ir sukūrė dail. J. Burba. Nepriklausomos Lietuvos laikais 1930-1940 m. šiuo aukščiausiu mūsų valstybės apdova-nojimu buvo pagerbti tik penki asmenys.

Danutė Bindokienė

Kada pasibaigs ši „muilo opera“?

Nemažai TV žiūrovų yra tie-siog ligūstai prisirišę prie vadinamųjų „muilo operų“, kurių epizodai diena iš dienos mums dirbtinose proble-mose. Beje, retas drįsta prisi-pazinti, kad dėl mėgstamiausios „muilo operos“ atidėda svarbius reikalus, susi-tikimus ir darbus.

Tačiau joks tų kasdieninių TV scenarijų kūrėjas turbūt negalėtų sugalvoti įvykių, jau kuris laikas besivystančių JAV sostinėje su pagrindiniu veikėju — svarbiausiu šio krašto asmeniu, kuriam tauta prezidento rinkimuose atidavė savo pasitikėjimą. Kaip ir televizijos „muilo operų“ atveju, didžioji dalis ameri-kiečių apklausimuose pasisa-ko, kad visas šis reikalas jau labai įkyrėjo ir laikas jį vie-naip ar kitaip baigti. Vis tik žinios apie smulkiąsias pre-zidento santykių (tikrų ar tik šauniai surežisuotų) detales tebėra labai populiarios. Tai galime prėsti iš vietos, kone kasdien skiriamos prez. Bill Clinton, advokatui Ken Starr, buvusiai Baltųjų rūmų tar-nautojai Monica Lewinsky ir visiems kitiems, kuriuos tik vienaip ar kitaip įmanoma įvelti į šiuos epizodus.

Visų su šiais kaltinimais vienaip ar kitaip susietų žmo-nių pavardės tapo kone ben-driniais, nuolat vartojamais, žodžiais, o užkulisiuose, kai tik bylos pasibaigs, be abejo, seilė varvina knygų leidejai ir filmų gamintojai. Kyla itari-mas, kad daug kas buvo su-maniai planuota ir vykdyta. Pavyzdžiui gali būti ir telefo-niniai pokalbiai, kuriuose Mo-nica gyrėsi savo draugei apie tariamus santykius su prezi-dentu. Jeigu tie pokalbiai tik-rai buvo tarp dviejų artimų moterų, kodėl viena juos uo-liai rekordavo?

Respublikonams prezidento problemos yra tikra rugia-pjūtė, iš kurios jie gali tikėtis labai brandaus derliaus — laimėjimų būsimuose rinki-muose.

Prezidentas pagaliau sutiko šio mėnesio 17 d. liudyti pri-siekusiųjų teisme ir pasakyti „visą tiesą“. Kokia ta tiesa, sunku spėti. Jeigu įtarimams ir užuominoms, kuriomis kas-dien svaidosi adv. Starr ir kiti, susieti su šia byla, yra pagrindo, reikėjo jau seniai juos iškelti tiesiai šviesiai ir

visą reikalą užbaigti, nes ir nemaloniausia tiesa būtų pri-imtinesnė už prezidento įstai-gos sumenkinimą ne tik savo piliečių, bet ir viso pasaulio akyse. Kaip Bill Clinton gali įrodyti užsieniui savo patiki-mumą ir daryti svarbiuosius sprendimus, jeigu jis yra pa-statytas visų pajaukai ir pa-piktinimui? O tų svarbiųjų sprendimų šiuo metu ypač ne-trūksta.

Neseniai Lietuvoje taip pat pakėlė galvą įtarinėjimai — kas ką seke, kodėl buvo seka-ma, kur pasibaigia asmeninio privatumo riba, ar asmuo, užimantis svarbias pareigas vyriausybėje, jau neturi jokios teisės į savo asmeniška gyve-nimą. Pagaliau — kuo jis gali pasitikėti? Amerikoje gi sako-ma, kad pats vienišiausias žmogus gyvena Baltuosiuose rūmuose. Kaip dabar atrodo, tas asmuo ateityje bus dar vie-nišesnis, negu iki šiol, nes net artimiausias saugais, slaptosios tarnybos pareigūnais, kurių darbas yra nuolat būti šalia prezidento, jis nebegali pasitikėti, pasakyti atviresnį žodį arba neapgalvotai pa-sielgti. Jie taip pat turi liudy-ti prieš asmenį, kuris tikisi nesulaužomo lojalumo.

Užimdamas savo pareigas antrosios kadencijos pradžioje, prez. Bill Clinton tvirtino, kad jis busias tabiausiai pasijusęs JAV prezidentas ir turėsias specialią vietą šio krašto istorijoje. Atrodo, kad ta pranašystė jau dabar iš-sipildė, tik, deja, ne taip, kaip prezidentas būtų norėjęs: nes visi jo atlikti svarbūs darbai bus užtemdyti vienos patrauk-lios merginos sijenėlo (nors ir labai trumpuoju) šešėliu.

Keista, kad Amerika, nuolat pabrėždama Bažnyčios ir vals-tybės atskyrimą, tiek daug reikšmės skiria savo presiden-to tariamai švietimavimo nuo-dėmams, (švietimavimui ir melavimui). Jeigu žmona Hil-lary gali jam atleisti, tai kodėl tauta būtina turi pažymėti Bill kaktą „raudona raide“, kaip buvo kažkada praktikuo-jama šiame krašte?

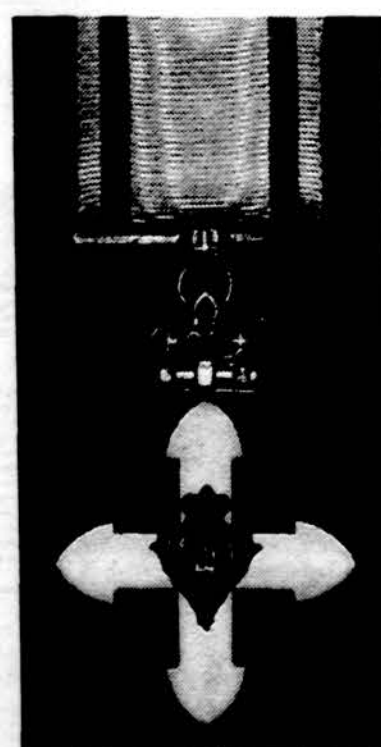
Kaltas iš dalies ir presiden-tas, kad iki šiol vadovavosi principu: jeigu ignoruosiu, viskas kažkaip savaime iš-sispręs... Laikas jam atlikti „viešą išpažintį“ prieš savo tautą.

APDOVANOJIMAI LIETUVOJE

VIOLETA RUTKAUSKIENĖ

Nr.6

(Tęsinys)

Vytauto Didžiojo ordinas, 1930 m. V laipsnis.

Šalia visų jau minėtųjų apdovanojimų ypač garbingu buvo laikomas Klai-pėdos atvadavimo medalis (įkurtas 1924-1925 m.), kurį Lietuvoje buvo pelnę gal tik kelios dešimtys narsuolių.

Pirmasis lietuviškas ordinas Vyčio Kryžius buvo įsteigtas 1919 m. birželio 28 d. kovų su nepriklausomybės priešais metu. Apdovanojimas buvo kariškas, skirtas tik kare pasižymėjusiems pagerbti, tačiau pradžioje buvo dviejų rūšių — su kardais, dalyvavusiems ir pasižymėjusiems kare, ir be kardų — civiliams, aktyviai padėjusiems Lietuvos kariuomenei savo veikla ar darbais. Nors nuo 1919 m. ke-liskart keitėsi apdovanojimo pavadinimas ir šiek tiek išvaizda bei pats įstatymas, įsteigus vadinosi Kryžiumi už tėvynę, nuo 1920 m. Vyties

Kryžiumi, nuo 1927 m. — Vy-ties Kryžiaus ordinu, nuo 1930 m. Vyčio Kryžiaus ordi-nu, tačiau pagrindiniai apdo-vanojimo principai liko tie-patys — Vyčio Kryžiumi buvo apdovanojami asmenys, kurie didvyriškai ir narsiai, su ginklu rankoje, gynė Lietuvos lais-vę ir nepriklausomybę.

Nuo 1927 m. šis apdovanoji-mas įteisinamas ordinu ir tampa pačiu svarbiausiu ir garbingiausiu apdovanojimu Lietuvos valstybėje. Pirmasis Vyčio Kryžiaus ordino laipsnis su žvaigžde per visą nepri-klausomos Lietuvos laikotarpį buvo įteiktas tik septyniems asmenims: pirmajam Lietuvos kariuomenės vadui generolui S. Žukauskui, prezidentui A. Smetonai, Belgijos karaliui Al-bertui, Italijos karaliui Vikto-riui Emanueliui ir ministrui pirmininkui B. Musolinui, Čekoslovakijos prezidentui T. Masarykui ir Vokietijos prezi-dentui P. Hindenburgui. Jau vėlesniais nepriklausomos Lietuvos laikais buvo iškiles klausimas dėl apdovanojimų Vyčio Kryžiaus ordinu skai-ciaus. 1938-aisiais bandyta jį nustatyti, tačiau įvairūs šal-

tiniai pateikė skirtingus duo-menis, kurie svyravo nuo 800 iki 1,500 ir net 2,000. Deja, ir šiais laikais nėra galimybės to padaryti, nes visi presiden-tūros ir krašto apsaugos archyvai yra dingę per sovietinę okupaciją.

Svarbu atkreipti dėmesį į tai, jog, apdovanojant šiuo or-dinu, buvo laikomasi ypač griežtos tvarkos... Negavę pa-ties žemiausiojo laipsnio, ne-galėjo būti apdovanoti aukš-tesniu, t.y. negavęs 5-jo, ne-gausi 4-jo ir t.t. iki 1-jo laips-nio. Jokių išimčių, kaip yra dabartinėje Lietuvoje, tuo lai-ku, atrodo, niekam nedarė ir tokių teisų, daryti kam nors išimtis, net ir prezidentui, įstatymas nenumatė. Tenka priminti, jog mūsų sparnuotie-ji didvyriai S. Darius ir S. Girėnas buvo apdovanoti Vy-čio Kryžiaus ordino 5-ju laips-niu. 1927 m. įkūrus Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimi-no ordiną, o 1930 m. Vytauto Didžiojo ordiną, po 1933 m. apdovanojimas Vyčio Kryžiaus

PAMINĖTAS MUZIEJAUS IKŪRIMO 70-METIS

Laikas skaičiuoja greitai prabėgančius metus. Auga medžiai, keičiasi žmonių kartos, o išeidami, žmonės palieka tik dalį savo atminties ar tiesiesiems. Pasirašę toje senolių atmintyje, galime padaryti išvadą, kad visa tai, ką mes dar turime, sukurta mūsų protėvių ištakose. Didžiausi atradimai ir išradimai buvo ten, gilioje senovėje, o paskui viskas buvo tik tobulinama. Senolių atminties ir nedaugelio daiktų atminimą saugoja muziejai, kad ateinančios kartos galėtų suprasti, iš kur atejome.

70 metų nuo įkūrimo, birželio 26 d., paminėjo Zanavykų krašto muziejus. Labai gaila, kad, minint šį jubiliejų, nebuvo galima pamatyti tų daiktų, kurie buvo eksponuojami tada, prieš 70 metų. O buvo vertingi ir reti daiktai: senoviški žmonių drabužiai, buities reikmenys, knygos, tapybos bei tautodailės darbai ir kt., ką dar savo akimis matė to meto šakių „Žiburio“ gimnazijos mokinys, dabar mokytojas-pensininkas Jonas Augustaitis. 1944 metais, kai mokiniai turėjo rinktis į klases, priartėjus prie Šakių frontui, gimnazija suėdė, liepsnose sunaikinama ir visus muziejaus eksponatus.

Praėjo daug laiko, žmonės pamiršo daug ką, tame tarpe ir buvusį Zanavykų muziejų. Jeigu 1986 metais Girėnuose nebūtų įkurtas muziejus, gal niekas ir nebūtų prisiminę to senojo, buvusio muziejaus. Tik atsitiktinumo dėka, parsiųzėtuose iš lukštiečio J. Povilaiciui senose spaudiniuose, buvo aptiktas aprašymas apie buvusį muziejų „Žiburio“ gimnazijos patalpose.

Dabar mes, muziejininkai, žinome, kad turime savo pirmąjį, jau dami atsakomybę tikriesiems kūrėjams, rivalome gausinti muziejaus fondus bei ekspoziciją, saugoti senolių atmintį.

Prisimindami įkūrimo 70 metų, galima pasidžiaugti, kad turime surinkę per 30,000 įvairių eksponatų, tvarkome juos moksliniais pagrindais, vadovaujant muziejininkystės specialistui, dabartiniam di-

rektorius Vidmantui Dedinui. Ekspozicija įrušta 10-tyje kambaryje pagal 25 temas: „Spaudos draudimo metai“, „Nepriklausoma Lietuva“, „Tremtis ir rezistencija“, „Religija“, etnografijos, numizmatikos ir filatelijos skyriai bei kita. Didžiausiam kambaryje kas mėnesį keičiamos gabiausių ir darbčiausių Zanavykų krašto žmonių dirbinių parodos.

Muziejų lanko ne tik šio krašto, bet ir kituose rajonuose bei miestuose gyvenantys žmonės, nemažai apsilanko užsieniečiai.

Muziejus valdomas pagal senas tradicijas: vadovaujantis organas yra direkcija, dabar pavadinta taryba, yra ir revizorius. Įamžinami žmonių vardai, prisidėjusių prie muziejaus kūrimo ir fondų turinimo. Garbės nario vardas suteikiamas žmonėms ypač nusipelnusiems muziejui yra 7: du ankstesnio laiko — dailininkas A. Tamošaitis ir vaistininkas Liudas Ganas; dabar suteikti vardai: B. Jakui, Z. Povilaiciui, R. Stepulaičiui, J. Domeikai ir A. Endriukaičiui. Žmonės, kurie padovanojo muziejui eksponatų ar rėmė materialiai muziejų ne mažiau kaip už 500 litų, suteikiami mecenatų vardai /iš viso 7. Iš 1928 m. muziejaus — kun. Juozas Vaičaitis; iš dabartinio — J. Domeika, R. Stepulaitis, A. Stepanienė, A. Kasperevičienė, P. Orintaitė-Janutė, P. Pažerūnas/. Padovanojo muziejui bent po vieną vertingą eksponatą, yra vadinami muziejaus rėmėjai. Jų turime 258. Visų šių žmonių pavardės surašytos ir gražius albumus, kad išliktų mūsų atminčiai ir ateinančioms kartoms.

Daug eksponatų surinko muziejaus dantuotojai, yra pirktų, bet nemažai sunėdę patys aukotojai. Gražina Jurksienė /suvalkiečiai/, gyvenanti Kretingoje padovanojo muziejui daugiau kaip 1,000 įvairių daiktų, Benediktas Jakas — daugiau kaip 300, per 200 — Kestutis Balciūnas, mokytojas Izidorius Žemaitis, daugiau kaip 100 eksponatų — P. Deltuva, G. Bendo-

Zanavykų muziejus Šakiuose.

Nuotr. Gedimino Jokūbaičio

LIETUVĄ APLANKO IR PASAULINĮ VARDĄ ĮSIGIJĘ MUZIKAI P. PALYS

JAU PENKTĄ KARTĄ LIETUVOJE

Lietuvos muzikos akademija (LMA), šiais metais švėsdama 65-tąsias įkūrimo metines, sukaityti paminėjo puikiu koncertu, kurio metu Garbės daktaro vardas buvo suteiktas vienam žymiausių šio amžiaus muzikų, smuikininkui ir dirigentui, lordui Yehudi Menuhin. Tenka atkreipti dėmesį, kad net 30 universitetų jam yra suteikę garbės daktaro vardą. Y. Menuhin — nuostabią kelių fenomenas. Koncertuoti pradėjo ankstyvoje vaikystėje. Vos septynerių metų sulaukęs, debiutinį koncertą atliko su San Francisco simfoniniu orkestru. Metus vėliau — jaunojo smuikininko racialis garsiojoje New Yorko Carnegie Hall, o sulaukęs 12 metų — recitalis Berlyne. Ten, koncertą diriguojant Bruno Walter, Y. Menuhin visiemis žadą atėmęs iš eilės atlikdamas tris, J.S. Bach, L.van Beethoven ir J. Brams, smuiko koncertus. Po koncerto kilusi tokia reakcija, kad net policijos prirėmė nurašyti susižavėjusią publiką. O dabar jo vardas skaisčiai šviečia viso pasaulio koncertus skelbian-

čiose afišose.

Maestro Yehudi Menuhin Lietuvoje nėra svetimas. Pastarųjų kelių metų laikotarpį jis ten lankėsi 5 kartus, o su Lietuvos atliekėjais svetur susitinka gan dažnai. Ypač glaudžiai bendradarbiauja su Kauno chorų (meno vadovas P. Bingelis) ir su S. Sondeckio vadovaujamu Lietuvos kameriniu orkestru. Iškilmingą vakarą, kada Y. Menuhin buvo suteiktas Garbės daktaro vardas, tam orkestrui jis jau bus dirigavęs 50-tą kartą! Savo padėkos žodyje, Maestro, puikiai žinodamas kokį sunkų laikotarpį Lietuva išgyveno, išsireiškė: „Žaviuosi, kad tokią situaciją jūs netapote cinikais, nesutrikote, o išsaugojote tvirtybę“.

Iškilmės ir sukaitytinis koncertas buvo užbaigtas „Alleluia“ iš G. F. Handel „Messiah“. Lietuvos muzikos akademijos studentų chorui ir Lietuvos kamerinio orkestrui dirigavo pats lordas Yehudi Menuhin.

ČIURLIONIO MUZIKA „EMI CLASSIC“ IRAŠUOSE

Apie baladžio vidurį pasirodė kompaktinis diskas (CD), kuriame įrašyti M. K. Čiurlionio muzikos kūrinių. Tą CD, pagal „EMI CLASSIC“ užsakymą įrašė plačiai pasaulyje žinoma leidykla „ABBEY ROAD“, Londone.

Kad tas CD su Čiurlionio muzika tapo išleistas, nuopelnas ir padėka priklauso legendiniam violončelistui ir dirigentui Mstislav Rostropovich, kadangi jis EMI leidyklą su Čiurlionio muzika supažindino. Leidyklos vadovas Richard Lyttelton, su Čiurlionio muzika susipažinęs iš įrašų juostų padarytų kasetėse — susidomėjo. Čiurlionio kūrinius įgroti į CD pakvietė prof. Vytautą Landsbergį. CD pavadinta: „Vytautas Landsbergis skambina M. K. Čiurlionio sonatas fortepijonui“. Tame CD yra 24 M. K. Čiurlionio aranžuotos lietuvių liaudies dainos ir kiti kūrinių.

Įrašo viršelį papuoštas M. K. Čiurlionio tapyto paveikslas „Pilies pasaka“/reprodukcija.

Ta pati proga tenka paminėti, kad M. Rostropovičius jau net nuo 1989 artimai bendradarbiauja su Lietuvos kameriniu orkestru ir, neretai apsilankydamas Lietuvoje, su juo koncertuoja, ne tik Lietuvoje, bet ir išvykose svetur.

Bronė Sakalauskienė
Buvusi muz. direktorė,
dabar vyriausioji rinkinių
saugotoja

Zanavykų muziejaus 70-mečio proga buvo susirinkusi grupė rėmėjų ir dantuotojų.

Nuotr. Gedimino Jokūbaičio

CLASSIFIED GUIDE

IVAIRŲ

ELEKTROS
[VEDIMAI – PATAISYMAI
Turiu Čikagos miesto leidimą.
Dirbu užmiesty. Dirbu greitai,
garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS,
IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukso
S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

TAISOME
SKALBIMO MAŠINAS,
SALDYTUUVUS, ŠILDYMO
SISTEMAS, VIRYKLAS,
ORO VESINTUVUS.
H. DECKYS
TEL. 773-585-6624

Eagle Truck Rebuilders
ieško darbininkų
paruošti sunkvežimius dažymui.
Kreipitis: Steve Labinas,
tel. 708-396-1515.

Reikalingi
mūrininkai
Tel. 773-471-4937

Reikalinga auklė
vakarais 2-3 val.
Tel. 773-847-4321.

NEKILNOJAMO TURTO

GREIT PARDUODA

RE/MAX
REALTORS
(773) 586-5959
(708) 425-7160

RIMAS L. STANKUS

- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Perkame ir parduodame namus
- Pensininkams nuolaida

Skambinkite
i Lietuvą už
45 centas už minutę
24 val. per parą
iš namų ir iš bet kur
klausite to patį.
Susikabinsite lietuviškai
1-888-615-2148
1-630-257-8652
ATLANTIC
Express Corp.
AUTHORIZED AGENT OF
Telegroup

Galiu saugoti vaikus
savo namuose
Marquette Parko apyl.
Tel. 773-925-3156.

SUKAKTUVINIAI PRISIMINIMŲ KONCERTAI

Praėjusiais metais, gegužės 9 d., Lietuvoje buvo įkurtas K. Petrausko ir F. Šaliapino kultūros draugystės fondas. Fondas tarp kitko yra užsibrėžęs įamžinti įvairių tautybių menininkų ir „sidabrinio amžiaus“ kultūros lobyną.

Šiais metais sukanka 30 metų, kai iš šio pasaulio išleliavo Lietuvos operos gražiausias tenoras Kipras Petrauskas ir 125-ųjų gimimo metų sukaktis legendinio rusų operos boso F. Šaliapino.

Minėta draugija K. Petrausko mirties sukaktį paminėjo koncertu sausio 17 d., o F. Šaliapino — vasario 21 d. K. Petrauską su F. Šaliapinu riša artimi ryšiai. K. Petrauskui gyvenant Rusijoje, yra tekę kartu su F. Šaliapinu dalyvauti operų pastatymuose. K. Petrauskui, po Pirmojo pasaulinio karo grįžus į Lietuvą, jo pažinties dėka, Šaliapinas porą kartų lankėsi Lietuvoje ir kartu su juo dainavo operų pastatymuose Kaune.

Lietuvos vyriausybė Šaliapiną yra apdovanojusi Lietuvos garbės pilietio ir Kunigaikščio Gedimino I laipsnio ordinu.

Specialiu labdaros koncertu, balandžio 3 d. Menininkų rūmuose, Vilniuje, fondas paminėjo rusų pianisto, kompozitoriaus Sergej Rachmaninoff 125 metų gimimo ir 55 metų mirties sukaktį. Koncer-

to metu skambėjo įvairi S. Rachmaninoff kūryba.

S. Rachmaninoff fortepijonu skambinti pradėjo, sulaukęs vos 4 metų. Būdamas 9 metų, įstojo į St. Peterburgo konservatoriją, talentingų vaikų skyrių. Vėliau, persikėlęs į Maskvą, šalia fortepijono, studijavo ir kompoziciją. Diplomatiniam darui parašyti vieno veiksmo opera „Alekas“, konservatorijos vadovybės buvo labai gerai įvertinta ir pastatyta Didžiajame Maskvos operos teatre („Alekas“ Lietuvoje buvo parodytas 1966 m.). Rachmaninoff yra sukūręs nemažą kiekį kūrinių fortepijonui. Nepamirštami yra: simfoninė poema „The Isle of the Dead“, keturi piano koncertai (ypač 2), „Rhapsody on a Theme of Paganini“, preliudijos ir kita. Rachmaninoff sukurti veikalai pasižymi melodingumu, su ypač ryški melancholija (daugiausia naudojo minorinę tonaciją).

S. Rachmaninoff 1917 m. atvyko į JAV. Čia begyvdamas, šalia kompozicijos, reikėsi kaip pianistas, virtuozas.

K. Petrausko ir F. Šaliapino kultūros draugystės fondas, tęsdamas įvairias sukaitytas pažyminių koncertų ciklą, paskutinį koncertą, Operos ir baleto teatre, suruošė gegužės 19 d. Tas koncertas buvo skirtas F. Šaliapino, S. Rachmaninoff, Miko Petrausko ir garsaus lenkų boso A. Dedurov 125-osioms gimimo metinėms prisiminti.

Džiazo muzikantas iš JAV Karl H. Berger grojo Šv. Ignato bažnyčioje kieme festivalyje „Šv. Kristupo vasaros muzika '98“ Vilniuje liepos 17 d. Nuotr. Eltos

APIE „LITUANICA“ IR KRAUJĄ

Tėtė buvo aukštaitis, o mamulė žemaitė, tai vasaros atostogų praleisti dažniausiai važiuodavome pas senelius i Biržūnus (netoli Salako), kurie ir dabar, bent pasamoneje, tebestovi visu savo grožiu „anaj pusej azerą“, ant šventosios upės kranto.

1933 metais buvome pakviesti atostogauti pas tetą Marytę ir mamą nusprendė, kad vaikams pats laikas pamatyti Žemaitiją, tai liepos vidury ir iškeliavome i Žygačius pas Daugalius, i dėdės Anso girininkiją. (Dėdė Ansa buvo klaidedietis lietuvininkas, tai mudviem su broliu buvo labai įdomu klausyt jo keistos tarmės, nes ta jo „i“ buvo tokia juokingai minkšta).

Girinkinijoj jautėmės lyg rojuje — galėjome eiti, kur norim ir daryti, ką norim, nes i jokia bėda nepakliūsi, uogaudamas bei grybaudamas. Buvo, deja, bėda ir gana didelė: dėdės Anso radijo aparatas buvo išvežtas taisyti, tai neturėjome jokių žinių, kaip pavyko Dariui ir Girenui transatlantinė kelionė. Mudu su broliu buvome tikri, kad Darius ir Girenas laimingai atskrido i Lietuvą. Kitaip ir negalėjo būti, nes kiekvieną rytą ir vakarą nuoširdžiai prašėme Dievulio, kad globotų mūsų šauniuosius lakūnus.

Ir kokia buvo ašarų pakalnė, kai, nuvažiavę i Vainutą laikraščiu bei laišku i sutaistyto radijo parsivežti, grįžo abi moteriškosios (mama ir teta) apsišerkusios, o dėdė Ansa labai nelaimingas ir mudviem paaiškino, kad „Lituanica“ nukrito, o Darius ir Girenas zuvo. Mudu irgi susigraudinom dėl tokios baisios nelaimės ir puolėm skaityti laikraščius, kuriuose buvo pilna laidotuvių nuotraukų ir įvairiausių gedulingų straipsnių. Tada pirmą kartą pajutau ir pažinau begaliniai kartų praradimo skoni, net nenujausdama, kad „Lituanica“ nelaimė buvo lyg ir uvertiūra i mūsų valstybės tragediją. Grįždami namo i Raseinius, sustojome Kaune, kur mūsų pasitikti buvo atvažiuos tėtė. Visi nuėjome i Karo muziejų, kur vienoj salėj buvo išstatyta nelaimingoji „Lituanica“.

Žmonės tyliai, lyg per šermenis prie mirusio, stovėjo ir žiūrėjo i tą mažą lėktuvėlį, i tą suduzusią taurę, kurioj užgeso taip savo tėvynę mylėjusių didvyrių gyvybės. Man staiga pasidarė labai baisu, nes po lėktuvu buvo pristatyta metalinių lėkščių i kurias lašėjo kaskos tamsus skystis. Mama, ar čia kraujas? — užklausu. Mama sakė kad ne, kad tai alyva, o man ir dabar atrodo, jog ir mama manė, kad tai su alyva susimaišęs didvyrių kraujas.

„Lituanica“ vel pamaciau, prieš keletą metų besilankydama tame pamiame, tik labai apleistame Kauno Karo muziejuje. Labai nustebau. Esu tikra, kad ji nebuvo rodoma bolševikmečiu. Stovėjau prie mažo lėktuvo liekanų ir verkiau (ši kartą ne vaiko ašaromis), nes „Lituanica“ staiga pasirodė mūsų tautos ir valstybės simboliu.

Emilija J. Valantinienė

PARAMA RADIJUI — PARAMA SAU

Jeigu jūsų rytas prasideda kavos puodeliu, o vieną kartą atsikėlę pastebite, kad netikėtai baigėsi kavos atsargos, ir jau supratote, kad liksite be tam tikros dozės energijos, pa-

sijaučiate tarsi ir neprabudę iš miego. Tačiau visa ta savijauta jus lydės tik iki atrastos galimybės pakelti i darbą nusipirkti kelioninį kavos puodelį. Užkietėjęs kavos gėrėjas tikrai supranta, ką visa tai reiškia. Tačiau jei vieną gražų rytą, kaip ir metus, penkerius ar dešimt atgal, įsijungė radijo imtuvą, nesvarbu kur bebūtumėte, nebeįsigrįstate „Studio R“ šaukiniu, nei tą, nei dar kitą rytą, net ir už savaitės, išties gali ištikti šokas.

Šios radijo programos, kuri buvo transliuojama kas rytą, netikėtai pasigedo ne viena dešimtis ir net ne šimtas čia gyvenančių lietuvių. Klausytojų nuomone, ši programa buvo viena populiariausių. Tiek informacijos, pačių naujausių žinių, interviu su Lietuvoje žymiais veikėjais — pradedant prezidentu, baigiant, net sunku įvardinti kuo, populiarios muzikos įvairiausių muzikinių skonių, diskusijų aktualiausiomis temomis, pati operatyviausia informacija apie Čikagoje vykstančius renginius — visa tai ko ir reikia šiandieniniams klausytojui.

O savo laišku norėjau kreiptis i tokius pat radijo klausytojus, kaip ir aš, kurie niekada nebuvo abejingi šiai programai, kurie priėmė ją tokia, kokia ji kasryt pasigirdavo, kurie liko ištikimi jai ir dabar, kol kas neskambančiai oro bangomis, su viltimi, kad anksčiau ar vėliau vėl pasigirs pažįstamas šaukinys. Kiekvienas žinome — prašyti yra lengva, duoti — lengviau.

Kodėl gi mes patys, be jokių oficialių fondų negalime ištiesti ranką paramai? Juk mūsų daug. Atsiliepkime geranoriškai i paskelbtą prašymą padėti, nes gali ateiti diena, kai mūsų vaikai, pamirę lietuvišką „labas“, dar dažniau klausysis tik amerikietiško radijo laidų. O tie, kas paskutiniu metu klausėsi „Vairo“ programų sekmadieniais, turėjo girdėti, kad „Naujoji karta“ (šitai vadinosi muzikinė laida jaunimui) jau prabilo i savo bendraamžį, taigi i augančią kartą, kuriems irgi įdomu, kas vyksta Lietuvoje ir kas naujo lietuviškame Čikagos gyvenime. Ar ir šitam reikiniui taip lengvai leisime išnykti? Ar neteks kada gailėtis, kad viena populiariausių lietuviškų radijo programų, nepajęgiančiai išsilaikyti iš tos menkos rėmėjų reklamos, teks paprasčiausiai užverti duris, nes noro padėti taip ir nepareikšime. Ir pasiteisinimas, kad nėra galimybių, bus niekam tikęs. Nejaug iš tiesų esame prapręti tik imti? O gal nors kartą reiktų i duoti?

Juk prašoma pagalbos ne naujam radijo laidų redaktoriaus kostiumui įsigyti (žinių kokybė juk tikrai nenukenčia, skaitant jas ir vienmarškininiui, juolab, kad esi tik girdimas, bet nematomas). Atsiliepdami i skelbtą prašymą paremti, padėsime ne tik išsilaikyti iš ties to vertai radijo programai, bet ir sau — apkerpti šalyje — nieko nėra lengviau.

Dijana Giedgaudaitė
Hinsdale, IL

PAGALIAU SULAUKSIME

Daug kas prisimename Atgimimo laikotarpio nuoširdžius tarpusavio santykius su kitataučiais, — rusais, lenkais, žydais, susikibę rankomis stojome prieš milžininšką jėgą — Sovietų Sąjungą. Tikėjome vienas kitu, nesvarbu, kokios tautybės bebūtų, tikėjome pergale, tikėjome nepriklausomybe.

Man nusišypsojo laimė tais laikais, — 1990 metais apsi-

Punktuko akmenyje iškalti Dariaus ir Girenos veidai.

Nuotr. Viktoro Kapočiaus

lankyti lietuvių išeivijos sostinėje — Čikagoje. Su kokia meile buvome sutikti, gali pasakoti kiekvienas, tuo metu čia apsilankęs lietuvis. Sutikimas kaip brolis, pagerbtas kaip tėvas ir mylimas kaip motina ar sesuo. Džiaugiamės vienas kitu. Kiekvienam atvykusiam iš Lietuvos — buvo atvertos lietuvių namų durys ir širdys. Aš buvau laimingas, kad esu lietuvis. Ką jau besakyti apie tokius protingus, gabius, pasiaukojančius Lietuvos sūnus, — daktarus J. Adomavičių, P. Kisielių, ir P. Žliobą, pas kuriuos galėjome rasti prieglobstį, meilę, sklandančią iš paties sielos gelmių.

Prieš sausio 13 d. įvykius grįžau i tėvynę. Stovėdamas prieš tankus ir tardamas iš sielos žodį „Lietuva“, žinojau, kad už mano nugaros yra viso pasaulio lietuviai ir ypač Čikagoje, kuriuos teko garbės patinti. Jaučiau jų žvilgsnius, kurie suteikė man jėgų nepasitraukti. Buvau sužeistas ir verkiau, kad Dievas nesuteiktė man laimės žoti už tėvynės laisvę.

Po metų vėl apsilankiau Čikagoje. Turėjome ką papasakoti vienas kitam apie vykusius įvykius to meto Lietuvoje. Džiaugiamės vienas kitu ir mūsų pergale.

Nuoširdžiai priimtas vis tiek labai ilgėjausi tėvynės. Ir 1991 metais pirmą kartą išgirdau per radijo laidą prabilusius Raimundą ir Ramunę. Kaip mes visi džiaugiamės ta laida, o ypač švelniui ir nuostabiai lietuviškiu Ramunės Zdanavičiūtės balsu. Jau nuo pirmų laidų jaučiau, su kokia meile šis duetas kalba apie Lietuvą, joje vykstančius įvykius, apie viso pasaulio išeiviją. Toli nuo tėvynės ir išsiilgęs atrodavau sielos ramybę, nuoširdumą ir pasitikėjimą.

Dabar aš vėl Čikagoje. Su malonumu įsijungdavau radijo imtuvą ir klausydavau tiesioginių žinių iš Lietuvos. Ir staiga... Negaliu patikėti Ramunės prabilo i klausytojus: „Aš su jumis atsiveikinu — tai paskutinė mūsų laida“.

Kas atsitiko? Juk buvo laida, kurios klausydavausi kasdien, su dideliu malonumu. Skambinu Raimundui ir klausiu: „Kas atsitiko?“, o jis atsako: „Mūsų stotį pardavė“.

Bet kaip dabar be ryšio su Lietuva, be naujausių žinių? Galų gale tai mūsų meno, istorijos mokslo, kultūros, kalbos ir papročių laida! Šių laidų dėka aš daug ką sužinojau įdomaus. O ką jau bekalbėti apie mūsų atžalas. Tik šios laidos vedantieji sugebėjo sekmadienine muzikine laida skirti jaunimui, ko niekada negirdėjau anksčiau

klausytose kitų radijo stotijų laidose. Nemanau, kad „Studio R“ tai — riba. Išskleidę paukštis sparnus, pasirodė skrydžiui — tegul skrenda. Augti i tobulėt, jeigu sugebėsi, turi noro, gali ir esi tam pasišventęs — nėra ribų. To norėjau palinkėti R. R. Lapams.

Saulius Sasnauskas
Chicago, IL

VALIO LIETUVOS KREPŠININKAMS

Tarptautinėje plotmėje Lietuvai sunku pagarsėti, nelaiminti Nobelio premijų, nepadarus nuostabių išradimų. Tačiau sporte, ypatingai krepšinyje, Lietuva pirmąją, kas yra iš tikro labai svarbu, nes plačioji eilinė publika daugiau domisi sportu negu premijomis, literatūra, muzika ar išradimais.

Šiomis dienomis Europoje vyksta pasaulinės krepšinio čempionato rungtynės. Rugpjūtio 30 dieną Graikijos sostinėje Atėnuose vyko pirmo rato žaidynės. Tiek tarptautinė, tiek Amerikos žiniasklaida buvo giliai sukrėstos, kai visų pasaulio krepšinininkų bijoma JAV komanda pralaimėjo prieš Lietuvą 84-82 taškų rezultatu. Pirmo puslaikio pabaigoje lietuviai pralenkė amerikiečius 47-34 taškų skirtumu. Statistikos duomenų lentelėje išvardinti visi lietuviai krepšinininkai, ypatingai iškeliant Karnišovą, Lukminą ir Maskoliūną. Vakare, stebint televizijos sporto zi-

nius, buvo ne tik džiugu, bet beveik graudu girdėti, kai komentatorius suriko: „Ameriką nugalėjo Lietuva!“

Associated Press primygtinai tvirtina, kad JAV krepšinininkų bijo viso pasaulio geriausias komandos, bet ši kartą JAV pralaimėjo prieš Lietuvos komandą, kuri nebuvo pati stipriausia, nes, anot korespondento, joje nezaide pargarsėjęs Clevelando Cavaliers krepšinininkas Žydrūnas Ilgauskas nei Portlando Trail Blazers komandos žaidėjas Arvydas Sabonis. Jiedu negalėjo žaisti, nes abu yra susižeidę. Tų dviejų lietuvių krepšinininkų pavardės ilgą laiką buvo visos Amerikos sporto žinių centre. Milžiniško tiražo Clevelando „Plain Dealer“ dienraštis daugelį kartų beveik per išsą puslapį rodė Žydrūno Ilgausko nuotraukas, analizavo jo žaidimo techniką ir net originaliai interpretavo sportininkams charakteringą, bet ir orų elgesį, kai įtempto žaidimo metu tarp Oregono Trail Blazers ir Clevelando Cavaliers, vienas prieš kitą kovoją Sabonis su Ilgausku, bet Ilgauskas žurnalistams jau buvo pasakojęs, kad Lietuvoje, dar labai jaunu būdamas, žaivėjęs Saboniu ir pasiryžo sekėti jo pėdomis.

Džiugu spaudoje matyti stambiomis raidėmis išrašytą Lietuvos vardą, ir visa tai mūsų puikių sportininkų deka. Valio jiems!

Aurelija M. Balasaitienė
Richmond Heights, OH

Kaltinėnų klebono kun. Petro Linkevičiaus įkurtuose globos namuose gyvena vaikai ir seneliai. Čia viena tų namų gyventojas.

Nuotr. Indrės Tijūnelienės

A.†A. JONUI VITUI

mirus, giliai užjaučiame mūsų mylimą draugę ir kolegę ALIDĄ bei visą VITU šeimą.

Mūsų mintys ir maldos su Jumis.

„Antras Kaimas“

A.†A. Buv. Lietuvos aviacijos kapitonas KAZIMIERAS URBŠAITIS

Gyveno St. Petersburg, FL, anksčiau Waterbury, CT. Mirė 1998 m. rugpjūčio 1 d., sulaukęs 87 metų. Amerikoje išgyveno 49 metus. Nuliūdę liko: žmona Stasė ir sūnus Algirdas su šeima. Šv. Mišios už velionio sielą rugpjūčio 4 d., antradienį, Šv. Vardo bažnyčioje, St. Petersburg, FL. Po Mišių velionis bus nuldėtas i Waterbury, CT ir palaidotas lietuvių kapinėse.

Nuliūdę: žmona ir sūnus su šeima.

A.†A. VALENTINAS RAČIŪNAS

Gyveno Čikagoje. Po ilgos ligos mirė 1998 m. liepos 31 d., 11:15 val. vakaro, sulaukęs 78 metų.

Gimė Lietuvoje, Šakių apskrityje, Ploriškių kaime. Nuliūdę liko: žmona Ana Gasiūnaitė, vaikai: sūnus Ramutis, marti Candace, dukra Dana, žentas Algis Norvila, sūnus Vitas, marti Nicole; anūkai: Elizabeth, Juozas, Anna ir Amilia Racionai; Gintas, Nika ir Austė Norvilai; brolis Vytautas, gvy. Australijoje, seserys Kleofa Maumevičienė ir Zosė Išganaitienė bei daug dukterėčių ir sūnėnų, pusbrolių ir pusseserių.

Velionis buvo brolis a.a. Teresės Jucaitienės. Velionis pašarvotas rugpjūčio 4 d., antradienį ir rugpjūčio 5 d., trečiadienį nuo 3 iki 9 v.v. Gaidas-Daimid laidojimo namuose, 4330 S. California Ave.

Laidotuvės įvyks rugpjūčio 6 d., ketvirtadienį. Iš laidojimo namų 9 val. ryto velionis bus atlydėtas i Šv. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčią, kurioje 9:30 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jo sielą. Po Mišių velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kvietame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę: žmona, sūnus, dukta, anūkai, brolis, seserys ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Gerald F. Daimid, tel. 773-523-0440.

A.†A. VIKTORIJA MUSTEIKIENĖ BARTUŠKAITĖ

Gyveno Marquette Park apylinkėje, Čikagoje. Mirė 1998 m. rugpjūčio 2 d., sulaukusi 94 metų. Gimė ir augo Vilniuje, Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 49 metus.

Velionė buvo našlė a.a. pulk. Juozo. Priklausė LDK Birutės draugijai.

Nuliūdę liko: dukta Jolanta Mikūnienė, žentas Vytautas, anūkė Daiva, seserė Alona Juodvalkienė su šeima, brolienė Gražina Musteikienė ir kiti giminės Amerikoje ir Lietuvoje.

Velionė pašarvota rugpjūčio 4 d., antradienį nuo 3 iki 9 v.v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer (arti Derby Rd.).

Laidotuvės įvyks rugpjūčio 5 d., trečiadienį. Iš laidojimo namų 9:30 val. ryto velionė bus atlydėta i Pal. Jurgio Matulaičio misijos bažnyčią, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių velionė bus palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Jos prisiminimui prašome aukoti Lietuvos Partizanų globos fondui.

Nuoširdžiai kvietame artimuosius ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinime, šv. Mišiose, laidotuvėse bei prisiminti velionės sielą maldose.

Nuliūdę: dukta, žentas, anūkė ir kiti giminės.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus, tel. 1-800-994-7600.

A.†A. JONUI VITUI

mirus, reiškiamė gilią užuojautą žmonai GRAŽINAI, buvusiam „Lituanicos“ tunto tuntininkui dr. ROBERTUI, dukrai ALIDAI ir visiems artimiesiems.

„Lituanicos“ skautų tuntas

Mielam draugui

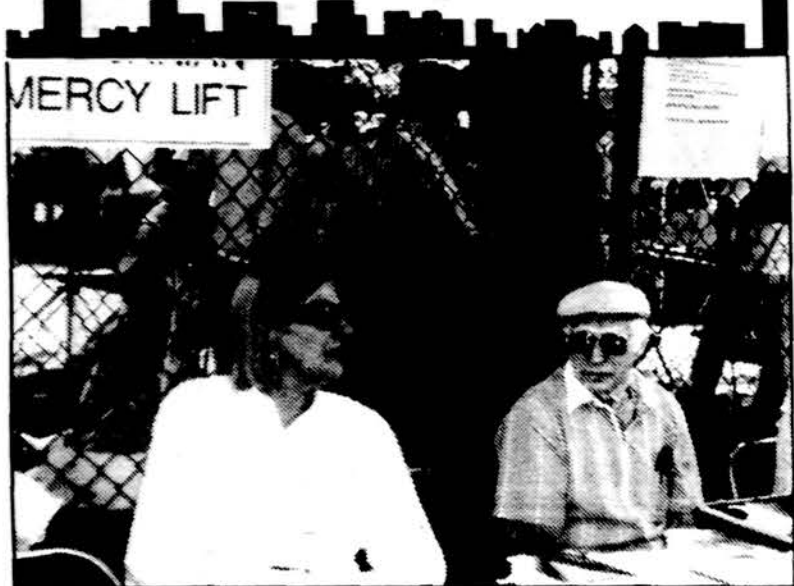
A.†A. JONUI VITUI

netikėtai išėjus Amžinybėn, didžiame skausme ir liūdesyje pasilikusiems, žmonai GRAŽINAI, dukrai ALIDAI, sūnui ROBERTUI, mano krikšto sūnui, su šeima, mamytei p. URSULEI VITIENEI ir visiems artimiesiems reikiu giliausia užuojauta.

Algirdas Banys

Bloomfield Hills, MI

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Lithuanian Mercy Lift darbuotoja Pranė Šlutiene kartu su Birute Vinčaitiene teikė informaciją apie šios svarbios labdaros organizacijos atliekamą darbą, siunčiant medicinines reikmenis ir vaistus į Lietuvą, ypač kovojant su tuberkulioze. LML ruošia pokylių rugsejo 12 d. Chicago Cultural Center ir visus kviečia atsilankyti. Šalia sėdi A. Pargauskas, kuris turejo „I laisvę“ leidyklos leidinių stalą.

A.a. Edvardas Aleksandras Bielskus, Romos ir Gedimino Bielskų sūnus, mirė rugpjūčio 3 d. Bus pašarvotas trečiadienį, rugpjūčio 5 d., nuo 3 iki 9 val. vak., Edgar Funeral Home, 10900 S. Cicero, Oak Lawn, IL, 708-423-1600. Laidojamas ketvirtadienį, rugpjūčio 6 d., iš St. Germaine bažnyčios, 4240 W. 98th Str., Oak Lawn, IL, 9:30 val. r. Daugiau informacijų bus pateikta vėliau.

„Draugo“ šeštadieninis priedas visą rugpjūčio mėnesį nešis, kaip ir kiekvienais metais vasaros metu. Po atostogų jis vėl džiugins skaitytojus. Medžiagą priedui prašome siųsti ne kuria specialia pavarde, bet „Draugo“ redakcijos adresu.

Dr. Vilija Kerelytė ir Algimantas Barniškis visus atsilankiusius linksmino nuotaikinga muzika ir dainomis.

Mūsų uolieji talkininkai, be kurių pagalbos „Draugo“ piknikas būtų tikrai nesekmingas. Jie aptarnavo svečius, patiekdami maistą, aprūpindami gėrimais, prie laimėjimų ir visur, kur tik pareigūnų rankų reikėjo. Esame nuoširdžiai visiems dėkingi! Padėjo: Ona Požarniukienė, Juozė Ivašauskienė, Elyvra Zubavičienė, Petrutė Katkienė, Matilda Marcinkienė, Viktorija Valavičienė, Danguolė Ilgenytė, Rita Likanderytė, Rūta Lekevičienė, Laima Jokšienė, Vytautė Zubavičiūtė, Eleonora Radvilienė, Anelė Pocienė, Birutė Jasaitienė, Valerija Čepaitienė, Ona Gradinskienė, Dana Bazienė, Laima Vaičiūnienė, Regina Smolinskienė, Irena Garunkšienė, Aurelija Kriaučiūnienė, Dana Lukauskienė, Rita Šakenienė, Dalia Sokienė, Aldona Šmulskšienė, Antanas Valavičius, Algis Čepėnas, Vaclovas Jakovickas, Vitalis Lekeckas, Kazys Rožanskas, Jurgis Savickis, Raimondas Rimkus, Arvydas Zubavičius, Gediminas Markevičius.

VAIZDAI IR VEIDAI „DRAUGO“ VASAROS ŠVENTĖJE, PRAEJUSI SEKMADIENI T. MARJONŲ SODE, PRIE DIENRAŠČIO PASTATO

Dalia Sokienė rūpinosi, kad visi svečiai gautų išmėginti savo laimę, todėl labai sąžiningai pardavinėjo laimėjimų bilietelius. Atrodo, kad Bronius Siliūnas (kairėje) ir Raimundas Rimkus negalėjo atsispirti Daliai Šypsenai ir bilietelių prisipirko...

Administracijos raštinėje lankytojų įvairiais būdais patarnavo Arūnas Karalis (labai uolus specialių atvejų pagalbininkas), Nijolė Užubaliene, Aldona Sobieskiene ir Violeta Karaliene.

„Draugo“ moderatorius kun. Viktoras Rimšelis, MIC, Respublikonų partijos kandidatas į Illinois valstijos sekretoriaus vietą Al Salvi ir redaktore Danutė Bindokienė su Al Salvi dukrele Kathy.

Alvudas pasitarnavo mūsų šventės lankytojams — čia matome dr. Joną Adomavičių, tikrinantį kraujospūdį ir duodantį gerus patarimus, kaip išvengti sveikatos problemų.

O svečių, svečių — devynios galybės suplaukė į „Draugo“ vasaros šventę. Džiaugiamės, kad jie išgirdo mūsų kvietimą ir iš arti, net iš gan toli (sakykim, Indianos) atvyko. Ypač atsilankė daug neseniai atvykusių į šį kraštą ir jie buvo patenkinti, kad piknike, kaip senais laikais ir mes darydavome, galėjo susitikti savo pažįstamus.

Visos nuotraukos šiame puslapyje Jono Kuprio.

• Tyli padėka nedaug kam naudinga.

G.B. Stern

SKELBIMAI

• Lietuvos partizanams aukojo: \$200 Ged. ir Birutė Biskiai, Ada Sutkuvienė (iš viso \$400 per tris įnašus); \$50 Ant. ir Viktorija Valavičiai; \$40 Birutė Razminienė (iš viso \$65). Partizanų Globos fondo valdyba nuoširdžiai dėkoja Mieliejiems aukotojams už parodytą meilę partizanams. Aukos siųsti: L.P.G. Fund, 2711-15 West 71st Str., Chicago, IL 60629.

(sk.)

ARAS ROOFING

Anytime Roofing

Anytime Roofing

Anytime Roofing

Anytime Roofing

Anytime Roofing